

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Megjelenik minden este (vasárnap kivételével)

Árma Budapesten 1 kr., vidéken 2 kr.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidéken postai szőküldéssel: egy hónapra 60 k

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Kiadóhivatal és nyomda
ker., Honvéd-utca 4. szám.

Szerkesztési órák:
delelőtt 10 órától délután 8 óráig.

Kiadóhivatal nyitva egész nap

Szerkesztési telefon: 686.
Kiadóhivatali Telefon: 382

Esti Hírlap

Budapest, február 7.

A bécsi tőrszén a magyar parlamenti békét biztosra veszik, a budapesti tőrszén meghiusultnak tekintik.

A halvégü asszony.

A mitológia asszonyai szép fejbe kezdődnek és halfarkba végződnek. Manapság már ritkák az ilyenforma teremtések. Csak néha napján akad egy-egy — a politikában. A béke is ilyen.

Olyan szép feje volt! Nem csuda, hogy a legfinomabb izlésü urak is dédelgették, becézgették, hogy jobbról is balról is kaczerkoddak vele. Még a papok pártja is kacsingatott feléje.

Pedig halvégü asszony a béke. Csunya, pikkelyes, kigyóforma. Már kezd is mutatkozni a halteste, ahogy innen is, onnan is ránczigálják, taszigálják és a sok lökdösés közben szakadozik a ruhája.

Híába szepitgetnök, foszlik a béke-remény. Napról-napra kevesebb lesz a bizakodók száma, pedig ha megszüröl nézzük a buzgókodók sokaságát, úgy latszik, mintha mindenki vágyakoznék utána. A korona akarja. Meg is mondta nyíltan, ki is választotta a maga hűséges és megbízható emberét, vezesse és támogassa. A kormány is akarta. meg a szabad-

elvüpart is. Legalább mondja, hogy akarja, noha ehhez a híreléshez némi gyanu férhet. Bizonyos, hogy vannak békebarátok köztük. Sokan is vannak. A kormány is belenyugodott már, hogy mennie kell. Bánffy is belenyugodott.

De az is bizonyos, hogy azért vannak szépen, akik béke-asszony halvége után kapdosnak. És vannak támogatóik a tulsófélen is. Olyanok, akik nem háboruval fenyegetöznek, hogy békét csinálhassanak, hanem kenetteljes mosolygással csinálják az aknákat.

Ilyen akna a választói cenzus is. Kiterjeszteni a választói jogot mindnyájan akarjuk, de más módon. A cenzus leszállítása erre nem alkalmas; legalább most nem. Nem olyan erős még a magyarság a maga házában, hogy ezt a veszedelmes kísérletet megcsinálhassa.

De akna a házszabályok reviziója is. Itt is kell a reform, elkerülhetetlen a helyzet javítása, de megint veszedelem a szélsőségeig elmenni. Meg kell védeni a parlament iunkaképességét, de nem úgy, hogy feláldozzuk a törvényhozás szabadságát.

Mind a kettőben van hiba. Minek dolgozik az aknával, aki békességet akar?

A békéről már jóformán lemon-

dottak azok, akik közvetlenül csinálják. Most már nem békét tárgyalnak, hanem taktikáznak. Mind-egyik azt akarja agyafurt furfanggal elérni, hogy a másik hagyja abba az alkudozásokat.

A megfordított gyerekek. Azok a kedélyes püfölgetés után arról vitáznak, hogy: ki kezdte? Emezek azon fognak összeveszni, hogy: ki hagyta abba?

Olyan szép látványosság volt az év elején a háboruskodás amiatt hogy ki okozta a törvénytelen állapotot, hogy bizony isten kár volna, ha most nem kapnának hajba azon, hogy vajjon ki akasztotta meg a békét.

Csakhogy mit szól majd ehhez az újabb háborúhoz a legközelebről érdekelt fél: az ország? És mi lesz a halvégü asszonyból, a békéből?

POLITIKA.

Az exlex és a képviselői fizetések.
Az exlex állapot fölött folyt vitákban sok szó volt arról, hogy vajjon az ellenzéki képviselők, akik a költségvetési törvényhiányában az állami kiadások fedezését sem ismerik el törvényesnek, fel fogják-e venni a költségvetéssel meg nem szavazott fizetéseket. Az obstrukció fölappja erre a kormányparti részről felvetett kérdésére azzal a kijelentéssel felelt, hogy az ellenzéki képviselők nemcsak hogy

fel nem fogják venni fizetésüket, de meg fogják akadályozni azt is, hogy a kormánypartiak felvehessék. Ez meg nem történt, mert a korelnök a képviselőház gazdasági bizottságától nyert felhatalmazás alapján a gazdasági bizottság jelentésének a Ház elé való terjesztése nélkül kiutalványozta a február elsején esedékes negyedévi fizetést és lakáspénzt. Most már tudni is lehet, hogy kik vették fel fizetésüket. Mint értesülünk, a mai napig a *nemzetipártból* csupán *Berger Ignác* képviselő, a *néppártból* csupán *Kálmán Károly* plébános, a *függetlenségi pártból* 24-en, többnyire mind olyanok, kik a *harcz* emberei, a kormánypartból pedig *valamennyien* felvették képviselői fizetésüket. A kilépett szabadelvédek közül *egyetlen egy sem* vette fel illetményét.

Az állami italméresi jövedék.
Az állami italméresi jövedékről törvényjavaslatot terjesztett ma a képviselőház elő *Lukács László* pénzügyminiszter. E törvényjavaslat célja, az indokolás szerint az italméresi engedélyek és illetékek kérdésének törvényhozási uton való újabb szabályozása. Az engedélyezés feltételeit a javaslat a mai gyakorlati szemben lenyegesen szigorítja. Új kategóriát állít fel a javaslat a korlátozottkímérés neve alatt. A szeszből készült közönséges pálinkának a kereskedésben való poharazását és utczára való kímérését tiltja a javaslat. A közönséges szeszből készült pálinka csak a szoros értelemben vett kocsmákban és pálinkamérésekben lesz kímérhető, s mivel a poharazást és az utczára való kímérést gyakorló üzletekben ez itál helyett rendszerint csak jobb fajta és drágább természetű pálinkák lesznek kaphatók: ez intézkedéstől azt várja, hogy a közönséges szeszből készült pálinka forgalmának korlátozása mellett az iszákosság csökkenni fog. Csakis oty községekben, amelyek egyáltalában nincs korlátlan kíméresi üzlet (kocsmák), lesz a szesznek és az abból készült közönséges pálinkának poharazása megengedhető. Megszabja továbbá a javaslat, hogy a kímérésnek, mely válfajai azok, a melyek kereskedésben és melyek

Páros élet.

— Az *Esti Hírlap* eredeti tárcaja. —

A farsangnak, ha nem olyan enyhe az időjárás, mint az Ur 1899. esztendőjében, különös rügyfakasztó ereje van: ilyenkor virul ki a násznagyi pálcza!

Az ember semmi rosszat sem sejtve, elmegy a báiba, zsurra, piknikre és — észre se veszi hogyan — mint vőlegény kerül onnan haza.

Máris sok házasságot kötöttek ez idén és még többre van kilátás. Sietnem kell, ha krónikási feladatokat csak némileg is hiven akarom betölteni. Ne várjanak tőlem valami alapos tájékozást a fiatal párok körülményeiről. Az én szemem előtt egytől-egyig gazdag, művelt, szerelmes és fiatal...

Még Patti Adelina is, a ki immár háromszor mondta a boldogító igent és olyan szeleburdi, mint egy tizenhat éves kis leány, a kinek a terén még nem lehet semmiféle gyakorlata. Vagy nem tudják kérem, hogy Cederstrom báró híres neje odahaza felejtette az esketéshez szükséges okmányait, úgy hogy nem csak neki, hanem az egyik tanúnak is meg kellett esküdni, —

hogy isten bizony meg vannak azok az okmányok!

Sírt és az isteni Adeline annyira szívére vette ezt a feledékenységet, csak a kitűnő nászszakoma, melyet a robogó vonaton költöttek el és a gyöngyöző pezsgő hozta vissza a jó kedvet.

Milyen különbözök is a körülmények! A jóízű evés, ivás az egyiknek életelixir, a másiknak méreg.

Egy fiatal házaspárt visz a vonat Velenczébe. Budapesten keltek össze. A menyasszony papája miniszteri tanácsos, de azért éppen nem valami nagyképű bürokrata, váltig mondta, hangjának gyanus vibrálása közt:

— Nagyon kár, hogy nem ettetek abból a pompás pulykából...

De a fiatalok nem hallgattak rá. Sokáig küldözték csóvjait az otthon maradtak felé, aztán egymás közt folytatták ezt a kellemes foglalozást.

Csak Velenczébe vették észre, hogy a papának igaza van. Betértek egy osteriába és rendeztek — természetesen — scampit... sok scampit! azután — természetesen chiantit... sok chiantit! és zöld borsót, igenis, mert az kétséget se szenved, hogy január végén Velen-

czében már kell friss zöld borsónak lenni.

De bizony nem volt az friss! Mérges festékekkel, zöldre festett, konzerv-borsó volt, melyből előbb a bájos menyecske, azután az ujdonsült férj kapott olyan hatalmas gyomorgörcsöt, hogy az egész nászjéget egymás ápolásával tölthették el.

Szerencsére a férjem uram máris jó nevű orvos és hamarosan sikerült neki a nagyobb baj elejét venni.

Sokkal óvatosabbak voltak azok a fiatal házások, akik a mult szombaton keltek össze az egyetemi templomban. Ott semmi se zavarta a külső harmóniát. Nem csoda, hiszen szellemes örömanya, mint híres művész, a harmonia művelésében nőtt fel és a papa, mint ismert politikus, semmit se tesz megfontolatlanul, így hát a fiatalok se hamarkodták el a dolgot.

Fényes volt az esküvő! Majdnem udvarinak lehetett volna képzelni: annyi volt ott a nyoszolyóleány, a vőfély, a pálczás ur, a tanu és ezeken: a diszmagyar, a rendjele, meg az ékszer. Mert hát a meghívók is úgy szóltak, hogy az — az urak az összes rendjeleikkel, a

hölygek pedig az összes ékszereikkel jelennek meg.

Ebből támadt is egy kis félreértés. Mert hát az uraknak nem tud Széchenyi gróf és Herczeg Sándor annyi rendjelet kieszközölni, hogy azt ne tudnák fölragatni az attilájukra, vagy a frakkjukra... de a nők között többen zavarba jöttek és egy kegyelmes asszonyról ezt a megjegyzést kolportálták:

— Ha én minden ékszeremmel akarnék megjelenni, szakajtóvat kellene utánam vitetnem.

Az ilyen ártatlan tréfa könnyen megterem a templom hajójának végében, ahol a kíváncsi nézők szívesen tódítanak, nagyitanak rajta anélkül, hogy egyik is elvállalná érte a felelősséget.

Igyszülethetett meg a következő esetis: A terézvárosi templomban a mult hét egyik délutánján alig volt annyi hely, hogy a násznép a kellő hatással bevonulhasson. Mindenki akarta azt a csodás teremést látni, aki képes volt a városrész legjavithatatlanabb Don-Juanját lebilincselni.

— Ha még gazdag lenne! suttogott az egyik.

— De nézd csak, milyen szép! felelt a másik.

azok, amelyek más újságokban, jelszen ezukrászokban, kávéházakban és más hasonló helyiségekben gyakorolhatók, hogy továbbá a szoros értelemben vett kimerési üzletek helyiségeiben mennyiben van megengedve más iparnak a gyakorlása. *Budapest* beiterületén kimerési engedélyek a helyiség előzetes megjelölése nélkül is kiadhatók lesznek.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

Az unalomnak is sok fajtája van: valamennyi között vezet az a lélekölő unalom, amelyet a Házban a technikai obstrukció honosított meg. Ma különben egy kis változatosság is volt mindjárt az ülés elején. Mikor ugyanis a jegyzőkönyv felolvasása után *Madarász* a Házhoz a szokásos kérdést intézte, hogy:

— Van-e a jegyzőkönyv ellen észrevétel?

Ivánka Oszkár felemelkedett és így szólt:

— Nem ugyan a jegyzőkönyv ellen, hanem annak felolvasása ellen van kifogásom. A jegyző a jegyzőkönyvet inkább elszongta, mint felolvasta. Nem értettem belőle egy szót sem, azért kérem tehát, hogy az elnök ur olvassa fel újra a jegyzőkönyvet.

— Nem lehet! — tiltakoztak jobbról ámosan.

— Halljuk a jegyzőkönyvet! — kiáltották vissza a baloldalról.

Ivánka indítványára névszerinti szavazást kért, amit *Madarász* el is rendelt, de nem állhatta meg, hogy a zibongó t. Házat meg ne intse:

— A képviselő urak maguk okozták, hogy nem hallhatják a jegyzőkönyv felolvasását. Mindig beszélgetnek.

— Egyikünk se hallotta! — békéltlenkednek.

A Ház névszerinti való szavazással 118 nimmel 8 igen ellenében mellőzi a jegyzőkönyv újabb felolvasását.

Madarász most jelenti, hogy a miniszterelnök az 1898. év negyedik negyedében előfordult tuskidások, hitelátruhá-

— No bizony! Sok szép kedvесе volt és még se vette el egyiket se feleségül!

— És milyen önértzetesen lépeget a kicsike! mintha senki és semmi se ragadhatná el tőle a zsákmányát.

A szertartás megkezdődött, mely csendben halgatták a pap zümmögő szavait. Kissé emeltebb hangon kérdező a völegényt:

— Szeretted ezt a tisztességes hajadont?

Az egybegyűlteket feszült figyelem közt várták a boldog és boldogító «igen» szót, midőn mindenki meledbőbenésére egy fájdalom «jaj» szó lebbent el a völegény ajkáról.

Az esküvő többi része szabályszerűen folyt le, de mindenki kíváncsi volt a rejtélyes «jaj» okát megtudni.

A narancsvirágkoszorús menyasszony nem is késte a magyarázattal. Midőn a barátai és rokonai szerencsekívánatait fogadta, ijedten suga a fűükbe:

— A mama azt mondta, hogy ha papucs alá akarom keríteni, az «igen» szó előtt lépjek a pájára... és a szegénynek éppen a fájós tyukszemére léptem!

§

De ki venné rossz néven az ilyen naiv galambtól, hogy néha okot ad a mosolygásra, mikor az eskető pap is gyakran elveti a súlyt.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer...

za-ok és előirányzat nélkül tett kiadások tárgyában a Házhoz átiratot intézett. Ezt az átiratot a zárszámadási bizottsághoz utasítják.

Lukács miniszter szólásra áll fel.

— Halljuk! — kiáltják jobbról.

Bárról egy éles hang hallatszik:

— A kormány lemondását jelentébe?

Pedig épenséggel nem életuntságról tanuskodik az, hogy *Lukács* pénzügyminiszter egy törvényjavaslatot nyújtott be az állami italmérségi jövedékről.

A pénzügyi bizottsághoz utasítják.

A napirend következőnek, de újabb névszerinti való szavazásokról kell gondoskodni.

Madarász jelenti, hogy a napirend előtt *Kubik* Béla a béke-tárgyalások ügyében, *Seluha* István a miniszterelnöknek az interpellációra későn vagy egyáltalában nem adott válasza tárgyában. *Lukatos* Miklós a tőzsde minél gyorsabb megadóztatása, *Reitter* János a megyei utadó-alap súlyos megterhelése és *Wittmann* János szintén az utadó tárgyában akar felszólalni.

A kormánypart nem engedi meg a felszólalásokat s így újabb öt névszerinti szavazás kerekedik.

A szavazásokon átlag százan, százhuszan vesznek részt.

Ma különben előbb a tegnapi mára elhalasztott *Förster*-féle névszerinti való szavazást intézték el s a Ház azután újabb névszerinti szavazással *Kubik* Bélától megtagadta a felszólalás jogát.

Az ülés negyed kettőkor ért véget.

A béketárgyalások.

A képviselőház béke-teremben ma ismét folytatták a béketanácskozásokat. Végleges megállapodásra az ellenzéki megbízottak ma se jutottak, vagy legalább is renuncziუმok megszövegezéséhez nem fogtak, még pedig abból az okból nem, mert a kormány válasza ma még csak szóbelileg hozták tudomásukra, az írásbeli üzenetet pedig csak hoinapra várják.

nem is olyan régen és nem is nagyon messze... két házaspár. Mind a két férj elváltan élt a feleségtől és míg az egyiket fiával, a másikat leányával áldotta meg az ég,

Történt pedig, hogy a fiatalok egymásba szerettek és elhatározták, hogy egymással lesznek. A szülőknek nem volt ellenetésük és az esküvő alkalmára levetkőztették a haragot és a külszin megóvása végett, együtt jelentek meg a kávéintéri templomban.

Az oltár lépcsőjén álló istenszolgája, a reformátusok szép szokásához híven, költői lendületű beszédet intézett az előtte álló jegyesekhez és a félkörben csoportosult násznéphez.

A virágos hasonatokban gazdag beszéd könyveket esalt a szemekbe. Nem egy galambszinkézitű ment tönkre a sós csepp felszarítása közben. Attól lehetett tartani, hogy általános zokogásba fullad a derűs lakodalmi kedv, mikor a felkész szónokata befejezésekképpen így aposztrofálta az ifjú párt:

— Most pedig, gyermekeim az Urban, menjetek és vegyetek példát szüleitekről és éjjetek olyan boldog egyetértésben, mint ezt náluk láthatjátok.

Egyszerre felszáradt minden köny és a hirtelen előrántott zsebkendő csak arra szolgált, hogy legyen mibe fojtani a kitörő vihogás.

•••

Az ellenzéki renuncziუმ az eddigi megállapodások szerint közeledést megint nem fog eredményezni, hanem pusztán konstatació lesz annak, hogy a kormány részéről engedékenységet nem tapasztalnak. Nehézséget újra az indemnitás kérdése fog okozni, mert az ellenzék annak megszavazására még mindig nem lát elég biztosítékot.

Az ellenzék kérdése.

Szell Kálmán az első között volt ma a Házban és ismét buzgón tanácskozott, hogy előkészítse a mai pártközi tanácskozást.

Délelőtt tizenegy órakor kezdődött ma megint a pártközi konferencia, de aztán délben megszakították rövid időre. A három disszidens vezér *Szilágyi* Dezső, gróf *Csáky* Albin és gróf *Andrássy* Gyula lejtött az emeleti teremből, hogy az ellenzéki megbízottak nevében egy kérdést intézenek a kormányhoz.

A disszidensek a miniszteri szobába mentek, ahol csak *Lukács* Lászlót találták, mire *Andrássy* gróf az ülésteremből kiszólitotta *Fejérváry* Géza bárót és az elnöki szobából *Bánffy* Dezső bárót hívták ki. *Fejérváry* báró *Szell* Kálmánt hozta magával.

Mielőtt kettlen a folyosón végigmentek, mulatságos epizód történt. *Szell* Kálmán zsebéből széles fehér zsebkendő lógott ki, amelyre czélozva *Fejérváry* báró vidáman megjegyezte:

— Mennyi a zsebkendő kegyelmes ur? Mindegyik zsebkendő egy-egy fehér kendő kandikál elő.

A miniszterek a disszidensekkel és *Szell* Kálmánnal tanácskozásra ülven össze, a disszidensek azt a kérdést intézték az ellenzék nevében a kormányhoz, vajjon a ma átvett válasz ultimátumnak tekintendő-e? és másodszor mi a jelentősége annak, hogy az inkompatibilitásról szóló ellenzéki kívánság teljesen mellőztett a kormány üzenetében?

E kérdésekre vona közöleg *Szell* Kálmán nyomban kijelentette, — és a kormány tagjai hozzájárultak *Szell* nyila kezéhez, hogy a kormány válasza ultimátum jellegével nem bír, ami pedig az inkompatibilitások kérdését illeti, ezt csupán abból a szempontból mellőzték ez uttal hallgatással, mert a kormány már előbb is azt az álláspontot foglalta el, hogy ama kérdések, melyek a mostani válság okaival közvetlen összefüggésben nincsenek, a tárgyalások keretéből egyelőre elimináltassanak. Minthogy azonban a kormány azt óhajtja, hogy a békeponozatok kérdésében, úgy a párt előtt, mint a parlamentben nyilatkozni alkalma legyen, emez ellenzéki kívánság ideiglenes mellőzése sérelem nem lehet és ugyanez okból az ultimátum jellegre való következtetés is alaptalan aggodalomnak tűnik fel.

A disszidensek e választ tudomásul vették és nyomban közölték az emeleten várakozó ellenzéki megbízottakkal, akik ezután tovább tanácskoztak.

A pártközi konferencia háromnegyed két órakor ért véget.

A képviselőház farsangja.

A képviselőház hoinaptól fogva egy kis szünetet fog tartani eddigi munkásságában. A hoinapi ülés végén ugyanis *Madarász* apó azt fogja indítványozni, hogy a Ház üléseit egy hétre elnapolja.

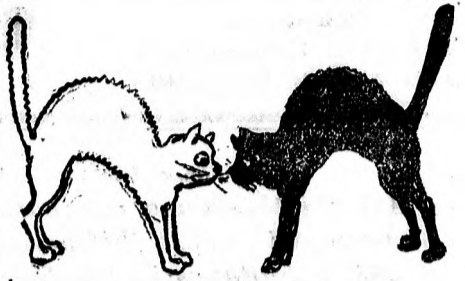
Ez indítvány ellen az előzetes megállapodásra való tekintettel, egyik oldalról se fognak kifogást tenni, s így a

Ház egyfelől a béketanácskozásokra, másfelől a farsangra való tekintettel, a a jövő csütörtökig szünetet fog élvezni.

Kihallgatás a királynál.

Bécs, febr. 7.

Széchenyi Manó gróf, a királyi személye körüli miniszter tegnap ideérkezett és ma délelőtt kihallgatáson volt a királynál.

(Az akadémiából.)

A lapok botrányának mondják, ami az este az Akadémiában történt. Hát botránynak botrány, de olyan forma, mint azt a közlemény címe ábrázolja. Csak a dolgok mélyén van némi elszomorító és a helyben, ahol történt, de maga az eset inkább mulatságos, mint botrányos. Lám, ha a parlamentben történik effajta eset, akkor úgy hiszszük, hogy: szélső; mert az Akadémiában esett meg, botrányosnak látszik. Hát mivel rosszabb az Akadémia a parlamentnél?

A tegnapi botrány eredete régebb keletű Ballagi Aladár és *Simonyi* Zsigmond olyan barátok, mint *Arany* János «Fülemijének» *Péterje* és *Pálja*. Évek óta állanak a fent látható poseban. Este mikor Ballagi Aladár ismét folytatta leleplezéseit a Nyelvtörténeti Szótár dolgairól kitért a vihar. S a vihar úgy végződött, hogy bejelentette az Akadémiának, hogy *Simonyi* ellen sajtópórt indít, azonfelül indítványt adott be, hogy a megtámadott szótár példányait szerezzék meg és pusztítsák el.

Az indítványt csak jövőre fogják tárgyalni, zárt ülésben. (Ezt is a képviselőháztól tanulták.)

Lapunk egy-egy kiküldött tudósítója pedig ma felkereste az érdekeit feleket és nyilatkozatot kért tőlük.

Simonyi Zsigmond nyilatkozata.

Simonyi Zsigmond a Nyelvtörténeti Szótár szerkesztője így nyilatkozott:

— Ballagi Aladár vádjai részint teljesen alaptalanok, részint a Szótárnak oly hibáin alapszanak, amely hibákra a Szótár maga is ráutalt. Külömben a bevezetésben a legvilágosabban jelentettük ki, hogy a Szótár még nem teljes, hogy sok hiánya van még, amelynek oka részint a kulfők és beszerzési források hiánya, részint pedig az a körülmény, hogy a szógyűjtés fáradságos és éppen nem háládatos munkáját csak nagyon kevesen vállalták. Ami Ballagi vádjainak alaptalanságán kivül a leginkább megdöbbent az a kíméletlen mód, amelyvel a most már halott *Szarvas* Gábor ellen fordul, akinek élete nyelvtudományunkban oly jelentékeny nyomot hagyott maga után. Az ő fáradságtalan ügybuzgóságának ime ez lett a jutalma!

Ami pedig az én személyemet illeti, Ballag felolvasásának kinyomatását követő legelső ülésen fel fogok szólalni és a könnyen csalatkozó és megcsalható közönséget fel fogom világosítani. Biztosítom róla, hogy ez könnyű munka lesz, mert hiszen azok a hibák, amelyekre Ballagi felhoz, majdnem mind

mint már mondtam — általunk isfelemlített hibák, (amelyeket a saját felfedezésének mond) részint pedig olyanok, amelyeket mi a részint a régi kútfők megemlégtésével hozunk. Így például, hogy többet ne mondjak: a háromszéki czethal (bolin nevű patakbeli kis hal, melyet össze-teszesztenek a bolinával), melynek fel-émleltésekor Ballagi elmulasztotta megmondani, hogy e magyarázat után az is áll ott, hogy az Molnár szótárának magyarázata.

Ballagi sajtóperrel fenyegetődött. Én a legmelegebben óhajtom ezt és kívánom, hogy ez ne csak üres fenyegetődség legyen. Ennek folyamán majd bebizonyítok mindent, amit Ballagiról írtunk és mondtunk.

Ballagi Aladár nyilatkozata.

A Nyelvtörténeti szótár bírálója, kinek felszólalása az akadémia tegnapi ülésén oly nagy vihart idézett elő, a következőképp nyilatkozott:

Szily Kálmán nagyon tévedett, mikor azt gondolta, hogy a kérdés napirendre tűzésével meg fogja védelmezni ezt az Akadémiának legnagyobb és legértékesebb művének elkeresztelt munkát és igen tévedett akkor, amikor azzal akarta megvédelmezni, hogy annak jó részei is vannak. Hiszen az természetes, hogy teljesen rossz nem lehet, hogy vannak benne oly közhasználatu szók, amelyeket nem magyaráztak meg rosszul. De bizony nem nagy érdem van abban, ha a *ku-tyára* azt mondják, hogy a német *Hund* kifejezésnek felel meg. A szótárnak az a bivatása, hogy *általában nem ismert, különös kifejezéseket magyarázzon*, amely kívánalomnak a nyelvtudományi szótár egyáltalán nem felel meg. Mikor ezt számtalan példával már bebizonyítottam, nem azt néztem, hogy a mű szerzőit támadom, hanem azt, hogy *egy rossz művet* bírálók, mely nem szolgált rá a közönség bizalmára. A szerkesztők pedig egyáltalán nem voltak erre a czélra alkalmasak, mert csak annyiban szakértők, hogy a szavaknak csakis hallomás-hangtani hasonlatosság után kívántak magyarázatot adni, nem úgy mint a külföld hasonló irányu műveinek szerkesztői, akik általános tudásu férfiak voltak. Így a németeknél Grimm Jakob és Vilmos, a francziánál Comte Agost.

Ami pedig személyem megtámadtatását illeti, ha az Akadémia legközelebb megtartandó zárt ülésén nem szolgáltat nekem elégtételt, a *törvény útjára terelem az ügyet*.

Az ordó-nagykereskedő.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

A szél sohase vesz a szárnyaira egyik szem homokot. Ha bele tudott valamely kapaszkodni, egész halmokat szór szét. Tegnap még csak egy tucsat áldozatról tudunk számot adni, akiket *Petróczy* József nagylelkűen és kellő honorárium mellett förendjelezett és diszoklevelekkel kitüntette, ma már nem volna helyünk e lapba belenyomatni az eddig kiderített áldozatok névsorát. *Legalább négyszázan vannak* és átlag kétszázöt ezerig menő forintokat fizettek fejünkint az ügyes szélhámosnak.

Mert *Petróczy* József határozottan ügyes ember és emellett kitűnő emberismerő. Egy-kétszeri látásra kinézte azokat, akikről feltehető, hogy a gomblyuktájdalomnak nevezett közis-

mert betegség bántja őket, s az ilyen embert aztán nem is szabadult többé a körmei közül. Az fizetett busásan és rendjeles lett. Fizetett busásan és a derék férfitől rövid időn megkapta a hkmis érmet, valamint a hozzá való diplomát arról a tiszteletreméltó rendről, amelyet Umberto olasz király állítólag 1885-ben *Epidemiában* alapított. (Ez az Epidemia valóságos olasz városka, nemcsak a rendjelekorság betegsége.)

Petróczy József nagy ur lett a szédelgéséi révén. Puszta-Szent-Mihályon egy kis birtokot is szerzett. De érezlette nagy ur voltát a naiv rendjelekkel szemben is. Egy ízben megtörtént, hogy áldozata *hitelbe* kapta a kitüntetést. Mikor aztán késett a fizetéssel, *Petróczy* ünneplés hangon tartott levélben figyelmeztette adósát, hogy Umberto király ő felsége visszavonja az összes czimeket és rendjeleket, ha három nap alatt a pénzt le nem fizeti.

A rendőrség megtudta, hogy a kitűnő okmányokhoz szükséges *passeparkolouk* az egyik áldozat *Furman Gyula* készítette. Ugy halljuk, hogy *Furman* maga legalább *háromszáz kitűnő okmányt* rámázott be diszes *passeparkolou*val.

*Furman*nak ilyenképpen mégis volt valami haszna a rámázás révén, habár ő is háromszáz forintját bánja. De sokkal nagyobb áldozat volt egy üllői-uti műtővös, aki *gyémántokat szállított* *Petróczy*knak *hitelbe*. Ezek a drágakövek azokhoz az érdemjelekhez kellettek, amelyeken a rendjelszédelő busás áron készült tuladni; mert voltak olyanok is, akik ötszáz forintot is adtak egy kis gyémánttal kirakott csillogó éremért.

Az áldozatoknak szerény vigasztalásuk lehet, hogy *Petróczy* a német sörök közül is többeket becsapott. Csak egy berlini czég 2500 forintját bánja egy ilyen kitüntetésért.

*Petróczy*knak, mint már említettük, *büntársa is van*.

Neve *Tarantelly* Raffael és Olaszország egy kis helyiségében tartózkodik. Foglalkozásáról nézve igazgató. Valami zugegyeletnek az elnöke. Ez a jeles ur dupla szédelgést követett el. Olasz alattvalóknak iparművészeti kitüntetéseket adott, *Petróczy* számára pedig huszonöt forintokért szállította a pléh-érmekeket és különféle okmányos kitüntetéseket.

Petróczy József külföldön rendszeren a következő névjegyet használta:

J. F. Petróczy

Delegierter
Der kön. Academie La Sella D'Italia
und Ehrenprotector der
Unione operaria Umberto I.

Ez a delegátus pedig ezelőtt még nem is olyan régen fizetőpinczér volt.

Említettük, hogy *Petróczy* a *Herzeg Sándor*-féle rendjelszédelés leleplezése idejétől kezdve eltűnt a fővárosi területtől, nyilván be akarta várni, míg a vihar a feje fölött elvonul. A rendőrség a tegnapi nap folyamán arról értesült, hogy *Petróczy* *Bécsben keresett menedéket*. Azonban nincs kizárva, hogy a megugrott szélhámos, pusztaszentmihályi házában: *Almássy*-telep *József* utca 281 sz. alatt rejtezik.

A következő sorok közlésére kérték fel lapunkat:

A *Petróczy*-féle ügyber: a kitüntettek között nevem is előfordul, méltóztassék

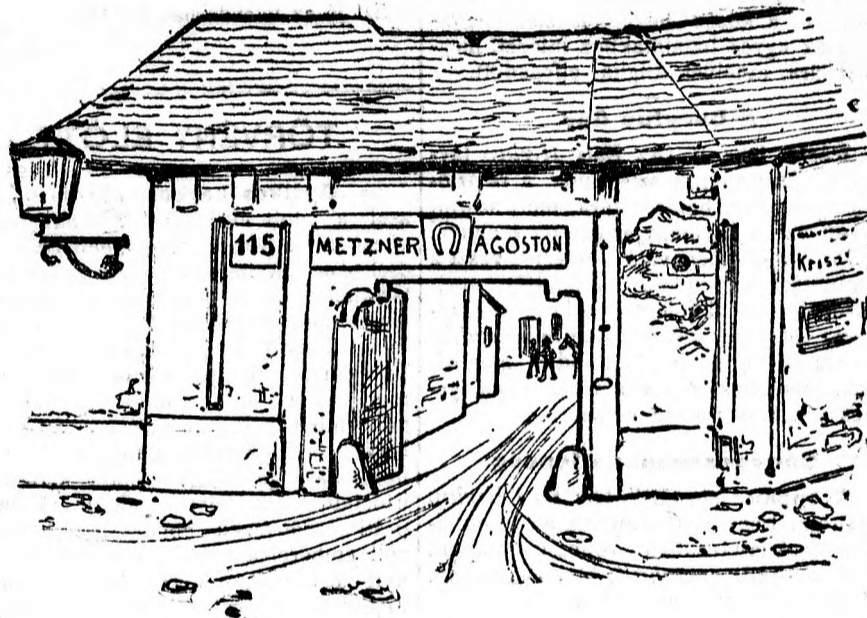
következő helyreigazítást megengedni: *Petróczy* *Molnár* Árpád kollegám mutatott be műtermében és felkértek, hogy állítsak ki valami munkát az Olasz kir. Akadémián, ezt meg is tettem, mire 30 korona tagdíjat lefizettem. Később *Molnár* Árpád panaszkodott, hogy az neki 400 forintba került, mire én *Petróczy* urnak ajánlott és másolt levéllel az oklevelet rendelkezésemre bocsájtottam, többet nem is fizettem. Kiváló tisztelettel *Lánhart Vilmos*.

A megtévedt ágyugolyó.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Az a katonai pompában ragyogó szomorú menet, amely tegnap délután *Gellich* Richárd vezérőrnagyot utolsó útjára kísérte, kevés híjján szomorú katasztrófára fordulhatott volna. A temetésen ugyanis a kivonult tüzérség, mely a szokásos diszlovéseket tette, eddig még ki nem derített véletlenségből, vagy gonosz szándékosságból, egyik ágyujából *éles golyóval* lőtt.

A esetről a helyszíntre küldött tudósítónk a következőket jelenti: Tegnap délután negyedöt óra után indult el *Gellich* Richárd vezérőrnagy *Krisztina*-körúti lakása előtt az egybegyűlt tömeg, hogy elkísérje utolsó útjára a vitéz katonát. A katonaság gyalogsági csapatokat és egy titeg tüzérséget rendelt ki a temetésre.

A hadiak a vérmezőn állottak fel, teljes diszben, mindegyik készenlében tartva a meghatározott számú vak töltényeket. A tüzérség háttal *Gellich* lakásának állott fel, az ágyuk torkával a déli vas-pálya felé fordulva. Ahogy kihozták a koporsót, hogy a halottas kocsira tegyék, a katonaság megadta diszlovéseit. Először a gyalogság lőtt, ami éles csattanással hangzott végig a térs mezőn. Most a tüzérségre került a sor és megdördültek a tisztelő ágyuk. Négy ágyu szava hangzott el, és bedörögte az egész vérmezőt. A négy lövés között volt, az *egy éles töltéssel* is.

Sajátos szerencséjével tette meg az útját a megtévedt ágyugolyó. Amint végigfűtött a Vérmező hosszú vonalán, belébotlott a villamos töltésébe és nagy vargabetűt írva le, révetette magát a *Krisztina*-körút 115 számú ház homlokzatára, ahonnan átfarult a szomszédos *Kékgolyó*-utcába és ott egy ögyelgő rendőr a kalandor golyót letartóztatta.

Az említett ház éppen szemben áll *Gellich* volt lakásával, úgy hogy innen igen jól lehetett a diszes temetést egészében látni. Ezért áldogált a temetés idején vagy *hetven ember a ház előtt*.

Ez az épület, ahol a tömeg elhelyezkedett, egy keskenyen hosszú, alacsony

házaeska, amelyben kovácsművelő meg egy korcsma van, azonfelül még 2 lakós van a házban. A korcsma olasz helyiség. *Galasszo Mamerto* tulajdona, ahol az eskütéri hid olasz munkásai, a déli vasut felől érkező olasz munkásokkal szoktak találkozni.

A temetés idején éppen sokan voltak az *osteria alla Rana Rossa* korcsma vendégei, de ezek a többnyire olasz emberek szivesebben itták az italt, mint nézték a temetést. De nem úgy a ház előtt áldogáló közönség, amely előtt éppen akkor bontakozott ki igazában a temetés nagyszerű képe. Mohó kíváncsisággal figyelte a színes, mozgalmas tömeget, a lövések ünnepélyesen dörögtek, mikor egyszerre csak elveszett előlük a látványosság szinte átláthatlan fátyol szállt hirtelen alá és az emberek megdöbbenve néztek maguk köré. Ekkor érkezett az ágyugolyó a villamos töltéséhez. Rengeteg erejével óriási porfelhőt támasztott, mely vastagon uszott a levegőben, ködarabok hullottak széjjel mindenfelé, amiről azután sebes rohanással ráugrott a ház jobb homlokzatára. Ekkor az emberek megsejtették már a veszedelmet és kiáltozással, sikoltozás közben menekültek. A golyónak, mikor a házra ugrott, még mindig roppant ereje volt. *A házat*

alapjában megrengette, ablakok lehullottak, az udvarban minden álló tárgy ledőlt a földre. A korcsma munkásait is óriási pánik fogta el. Nem tudták a robajt, rengést mire magyarázni, nagy ijedten futottak az utcára; ekkor a golyó már elerőtlenedve leugrott a *Kékgolyó*-utcába, ahol egy rendőr azután felvette.

Különös szerencse, hogy a golyó nem okozta sok ember vesztét.

A golyó útjában *három szerencsétlenséget* okozhatott volna.

A villamos kocsi közvetlenül épp abban az időben ott állt meg, ahol a golyó lecsapott. Így is hatalmasan meg rázkodlatta a kocsit, a porfelhő láttára az utasok menekültek a kocsiról.

Ha a golyó csak egy félarasznival magasabban repül, gyilkos pusztítást vitt volna végbe a ház előtt egybegyűlt tömeg között.

A legkülönösebb az, hogy egy fuvaros a ház kovácsműhelyébe igyekezve, ép akkor akart a mezőről a villamos töltésére lépni, amikor a golyó is odaérkezett, úgy hogy a szerencsés ember *halotta a golyót feje fölött futólni*.

Képünk azt a házat ábrázolja, amelyben a golyó hozzáfűtődött.

TÁVIRATOK.

Housse a bécsi tőzsdén.

Becs, február 7. (Az *Esti Hírlap* tudósítójának távirata.) Ama hirre, hogy Budapesten a kompromisszum létesítése bizonyos, a magyar értékekben hausse kiletkezett.

Haroz a Fülöp-szigeteken.

New-York, február 6. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Egy manillai távirat szerint a filippinok veszteséget 4000 emberre becsülik. Az amerikaiak részéről 13000 ember, a filippinok részéről 20,000 ember vett részt az ütközetben. Nagyon súlyos veszteséget szenvedtek a benszülőtek a város északi részében a málatai magaslatnál lévő hadihajók ágyuitól.

Az angol királynő trónbeszéde.

London, február 6. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Megbízható értesülés szerint a királynő holnapi trónbeszéde ki fogja emelni az idegen hatalmakkal való békes viszonyt és azután a szudáni hadműveletekről és a kalifa legyőzéséről fog nyilatkozni. Krétát illetőleg a trónbeszéd annak a reménynek fog kifejezést adni, hogy ez a kérdés György görög hercegnek főbiztossá való kinevezésével a megoldás útjára jutott. Azután áttér a trónbeszéd az orosz cárnak a közös békeértekezlet tárgyában az egyes hatalmakhoz intézett megívására, amelyet Anglia elfogadott.

A Dreyfus ügy.

Páris, febr. 5. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Dupay miniszterelnök, a revízió-bizottság ama határozatára, mely szerint elveti azt a kormányjavaslatot, melylyel a Dreyfus-ügyben való döntést elveszi a semmitűzők büntető tanácsától, megkérdetve, kijelentette, hogy a kormány fel fogja vetni a *biaalmi kérdést* és vissza fog utasítani minden módosítást, amelynek célja a törvény jellegnek megváltoztatása volna.

Bányaszerencsétlenség.

Troppau, február 7. (Az *Esti Hírlap* távirata.) Lengyel-Ostraban, a Rotschild-féle Terézia-lárnában robbanás történt. Két munkás meghalt, öt megsebesült. A robbanás oka ismeretlen.

Tollhegygyel.

Direktor vagy függöny.

Alig van nap, hogy egyik-másik hírlap azt ne ujságná, hogy a Nemzeti Színházban válság van. Az igazgató bukik és új igazgató jön. A régi igazgatót éppen olyan egyhangú lelkesedéssel ejtik el, mint aminővel az újat kandidálják. Új igazgató-jelölt pedig csak egy van: Keszler József, a mi kitűnő ujságról-ol égánk. Vicsőségnek elég, hogy az egész magyar rajtnak nincs más jelöltje, csak az öreg Keszler, amde sajnos, erre az állam-társár még nem adja ki a direktori javadalmakat.

Majd meglesz talán az is.

Amig bekövetkezik, hadd mondok el azt a jelenetet, mely az új direktor és a sorok írója között lejátszódott, mikor Keszler Józsefet először kandidálták az igazgatói állásra.

— Gratulálok, mondtam én.

— Köszönöm, mondta ő. — Mihez?

— A direktorsághoz... mondtam én.

— Az ördögbe is, — mondta ő, — nem szép, hogy már a lapok is kiírják, s nekem még egy betűt se szóltak róla...

— Hát nem igaz?

— Sajnos, — még nem.

— Kedves Keszlikém, nem volna ilyenképen tanácsos, hogy ön a hirt megcsáfolja?

Ezt megint én mondtam.

— Minek? felelte Keszler. — Különbön mondok magának egy mesét.

Es elmondta, amint itt következik:

A kövér kétmázsás zsidó bankárné mondta az urának:

— Drága Adolf, csináltass énnem függönyt az ablakaimra.

— Édes Szróli, felelt a bankár, minek neked függöny az ablakokra?

— Drága Adolf, mondta Szróli, — azért kell nekem függöny az ablakomra, mert vis-à-vis mostépen beköltözött egy jogász.

Én öltözöm is, és vetkőzöm is. És ez a jogász mindig fogja látni, ha én öltözöm és vetkőzöm...

Ezeket mondta Szróli. Felelt erre Adolf:

— Édes Szróli, látott már téged a jogász öltözködni vagy vetkőződni?...

Mondta erre Szróli:

— Sohse látott még eddig...

— Édes fiam Szróli, mondotta a bankár, — akkor várjunk. Várjunk még két-három napig, amíg a jogász lát téged öltözködni vagy vetkőződni. Akkor majd ő csináltat firhanót...

Ez az eset, folytatta Keszler. Várjunk egy pár napot. Ha én nem kellek az intendánsnak direktorul, ... majd leereszti ő a függönyt.

Ezt az adomát két okból mondtuk el, Először, mert jó. Másodszor, mert nagyon érthető. Anyit tesz magyarul:

— Ich bin zu haben.

Ezt jó az intendánsnak is tudni.

TÖRVÉNY ELŐTT.

— Gyllkos karbol. Turcsányi József a múlt évi december havában a váci uti hajléktalanok menhelyén dicsőkedve mutogatott egy karbolsavat tartalmazó két üveget, mely minden férgel elpusztít. Kohl József nevű társa kapva kapott az alkalmon s felkerete Turcsányit, hogy kenje be vele, mert nem tud aiudni. A jó szívű emberbarát leöntötte barátjának hátát s a folyadékot szétörzsölte. Kohl nemsokára görcsöket kapott s reggelre irtóztató kínok közt meghalt. A budapesti törvényszék gondatlanságból okozott emberölés miatt ma vonta Turcsányit felelősségre s elítélte két hónapi fogsárra, melyet a vizsgálati fogsága által teljesen kitöltött.

— Izgatással vádolt szocialista. A békésgyalai törvényszék annak idején 14 napi államfogsárra ítélte Csismadja Sándor ismert nevű szocialista napszámot, akit a fővárosból kitiltva, Orsházára toloncoztak. A nagyváradi kir. tábla az ítéletet jóváhagyta, ma azonban a kir. kuria a büntetést Sebestyén Mihály bíró előadása alapján két hónapra emelte fel.

Okirathamisító ügyvédesség.

— Az *Esti Hírlap* tudósítójától, —

Verbőczy István bármás könyve megemlékezik valami Zömlényi Litt ráti diák ügyes kezű gézeugról, aki a XIV-ik században nyalábszámra gyártotta a királyi adományleveleket, ármalásokat, diplomákat, zálog és nemesleveleket, míg végre mikor vagy három ezerre való kikerült műhelyéből, rajta vesztett és mások elrettentő példájául elevenen mágyán égették meg.

Zömlényi diák joggal nevezhető ennél fogva a magyar okirathamisító ősapjának, s kitudja, hogy hány őseivel dicsőkvő kamarásnak feltékenyen őrzött kutyabőre nem ennek az ügyeskező legénynek a gyárából került-e ki?

A magyar fővárosban, mint ezt egy mai tárgyaláson megértettük, szintén él egy okirathamisító egyéniség, aki gyárilag állítja elő az orvosi bizonyítványtól fogva mindenféle telekkönyvi és

közjegyzői okiratokat, melyeket a szükséges pecséttel és aláírással is el lát. Grün Mórnak hívják a törekvő térfit, akit a rendőrség már hét esztendeje kísér figyelemmel, mégis mikor a törvényszék egyszer-másszor szemébe szeretne nézni, az a hivatalos értesítés érkezik róla, hogy nem volt feltalálható, Zömlényi Litt ráti diák Budapesten székelő utóda tehát nemcsak hogy nem kerül mágyárra, hanem még a haja szála sem görbüli meg.

Riegelnegy Alajos huszvéves ügyvéd-segéd ma bünbánólag ismerte be bírái előtt, hogy hamisított közjegyzői okiratok alapján kicsalt az Ujpestvidéki takarékpénztártól ezerkétszáz forintot. Állás nélkül, nagy nyomorban volt, mikor az Ujvárszerű Wertheimer-féle kávéházból hozzászegődött Grün Mór. Szanakozva értesült sorsáról, amikor megtudta keserves helyzetét. Majd előhuzott zsebéből két kitöltetlen váltót, melyekre egyenkint hatszáz hatszáz forintot írtak. Azután ellátták a szükséges aláírással s az ex-ügyvédbojtár kivitte újpestre hogy az ottani iakarékpénztárban értékesítse. Ott azonban csakis az esetben voltak hajlandók a váltót kifizetni, ha Riegel-negy, aki ezáltal Kutassy Dénes néven szerepelt, a közjegyző által kiállított bekebelezési nyilatkozatot hoz.

A takarékpénztár kívánsága teljesült, mert Grün Mór gondoskodott róla, hogy a közjegyzői okirat meglegyen s fardozásáért háromszáz forint ütötte a markát.

A siker által felbátorítva Riegelnegy arra vállalkozott, hogy Tolmár Ferencné kertészasszony zilált pénzügyeit fogja rendbe hozni. Tízezer forintos kölcsönrel hiteltette s kicsalt tőle egy harmincz forintos váltót, amelynek értékesítése után megszökött Budapestről s hosszas kalandozás után, mikor már elfogyott volna az utolsó krajczárja is, önkényit jelentkezett az ügyészségnek.

Köz- és magánokirat hamisítása, valamint sikkasztás büntetével vádolva, ma került a jó családból származó fiatal ember a vádlottak padjára, aki azzal védekezett, hogy Grün Mór volt a rossz szelleme. A bíróság mesének tartotta az egészet, amikor Kádár detektív, aki Grün Mór kinyomozásával volt megbízva, kijelentette, hogy nem költött személyre történt hivatkozás. Grün Mór él és uralkodik, a rendőrség már évek óta megfigyeli, de előkeríteni nem tudja.

A törvényszék Gruber Lajos ügyész vádjá és Wentzel Árpád dr. védőbeszéde után Riegelnegy Alajost *harmadféleli fegyházra* ítélte s büntetésébe a kiállított vizsgálati fogságból fél esztendőit beszámított.

Halálos ítélet.

(Az *Esti Hírlap* tudósítójától.)

Maros-Vásárhely, február 6.

Az ötvenes évek rablóregényeihez hasonló bűnügyben hozott ítéletet tegnapelőtt a marosvásárhelyi törvényszék.

A marostorda-vármegyeli *O-Teplicza* legduhajabb legénye Muresán Tódor megölte szeretőjének Kaju Petránának nyomorék, pupos férjét, hogy a bűnös asszonyt majd feleségül vehesse és a férj vagyonát is elnyerje ez uton, de a dolgot megtudták és így került a szerelmes pár a száz-százévi kir. járásbírósg fogszába.

Muresán véletlenül egy zárkába került Győrfi Monos rablóval és Kis Sándor sikkasztó körjegyzővel. Közös soruk, a börtön, egészen megbarátkoztatta egymással a három jó madarat, akik közös szökésben állapodtak meg.

Ki is eszelték a szökésnek egy páratlan módját. A börtönt melegítő kályha tüzeit használták fel erre, melyben a vasrács egy leszakított vasdarabját üzesítették meg és ezzel égették ki az ajtót. Amit éjszaka megcsináltak, azt nappalra kenyérbéllel beragasztották, úgy hogy a fogszázörök semmit sem vettek észre, míg csak e nem készültek munkájukkal és börtönükből kiszabadulva, le nem ütötték az egyik fogszá-

zár és azt ajultán becipelve egy el hagyott zárkába, megszöktek, miután a vizsgálóbírók szobáit feltörve, az ott levő pénzt, dohányt, fegyvereket, pisztolyokat, töltényeket magukhoz vették.

Igy fölszerelve, a város közelében elterülő erdőbe menekültek és ettől fogva rémei lettek a környéknek. Raboltak, pusztítottak, ahol csak tudtak, úgy hogy valóságos legendák keletkeztek a vakmerő rablókról. A hatóság mindent meg tett, hogy elfogja őket, de hiába. Győrfit egy erdőőr nyakon akarta csipni, de azt egyszerűen feljött.

Amit a katonaság, esendőrség mozgósításával nem tudtak elérni, elérték Muresán időközben kiszabadult szeretőjének megügyvéseivel. Ennél fogták el Muresánt és vasra verve kísérték szeretőjével a marosvásárhelyi törvényszékhez.

A törvényszék Muresánt kötéltálla halálra, szeretőjét, Kaju Petránát pedig férjének meggyilkolásáért életfogytiglani börtönre és Kis Sándort három hónapi fogsárra ítélte.

RENDŐRI HIREK.

— Öngyilkos baka. Varga János úgy találta, hogy nem öngyógyélet a bakaélet és tegnap este az Albrecht-kaszárnyában puskaszijára felakasztotta magát. Bajtársai még idejekorán észrevették az öngyilkosságot, a szíjat elvágták és rögtön segélyül a mentőket hívták. Az elkeseredett baka nagy nehezen magához jött és beszállították a maródi-szobába.

— A munkás sorsa. Ma reggeli fél 8 órakor az Első magyar irógépgyár r. t. Szapary-u. 31. sz. alatti gyárában Mics Adolf tizennégy éves munkás job karját amint a gépek körül foglalatokodott, az egyik kerék elkapta és eltörte. A mentők beszállították a munkás betegsegélyzőbe.

— Razzia. Az éjjel a IV. kerület területén razzit tartottak, amely alkalommal 16 közveszélyes embert állítottak elő.

— Laczkó Béla. A szélhámos Laczkó Béla ügyében a rendőrség még folytatja a vizsgálatot. Ma felhívja a rendőrség a még esetleges károsultakat, hogy saját érdekükben a bűnügyi osztálynál mielőbb jelentkezzenek.

— A miskolci szerelmek. Tegnap este egy a csömöri-uti szállodában Papp Bertalan miskolci könyvkötő legény agyonlőtte önmagát, előbb azonban halántékon lötte kedvesét, Paulovics Mariskát, akivel Miskolcra utaztak a fővárosba, Paulovics Mariska, az éjjel három órakor, anélkül, hogy eszméltre tért volna, szintén meghalt.

Leánykereskedők.

(Az *Esti Hírlap* tudósítójától.)

Szép magyar lányoknak, szomorú a sorsa. Mindenfajta náció idején hozzánk, hogy pénzzel, csábító szóval elcsalja ki idegen országba, ahol aztán igen szeretik a magyar lányt... A rendőrség már nap-úap óta járja az itteni fogadókat, mert élt a gyanuperrel, hogy valami keleti ur számára, a vidékről, a fővárosból ügynökök lányokat toborzanak össze.

Ennek a keleti férfinak többes okból van szüksége a magyar lányokra. Szófiában van egy háza, ahol Szófia és vidéke előkelő népe szokott megjeinni.

Valami három nap előtt Temesvárról és Bekés-Gyuláról az estéli vonattal egy egy eltesebb nő érkezett Budapestra egy egy viruló leány társaságában és megszálltak egy itteni fogadóban. Mindakét asszony és leány külön-külön szobát kért, nem tudva, hogy voltaképpen egy a törekvésük...

Az egyik leány szöke, a másik barna volt. Mindakettő gyönyörű mintája a magyar szépségnek. Magas sugar termétt, arca nemes szabású és két forró fényű szeme villogott.

A leányok egyszerű polgári ruhába voltak öltözve. Másnap reggel a szófiái ur találokott velök és a két eltesebb asszony dolgát jól végezve, visszautazott.

A keleti ur azért itt a fővárosban is jó üzletet csinált... Három varróladnyit kaparintott magához, akik megunva s

varrógép egyhangu zakatolását, meghallgatták az igazó beszédét és rászánták magukat, hogy elmennek ők is messze keletre. A keleti ur így jól eivégezte munkáját, kised paradicsomáival visszautazott Szófiába.

A rendőrség ennek az ügynek a kapcsán a legerélyesebb nyomozást indította meg. Detektívok raja működik és lázas igyekezettel keresik a nyomokat.

Igy történhetett meg a nagy ügybuzgalom hevében a következő eset is: A napokban B. előkelő váci-utezai ékszerész Antwerpenben lakó huga idejött látogatónak éppen abba a vendéglőbe szállt, ahol a leánykereskedőket kutatta a rendőrség. A rendőrség, hogy, hogy nem, ezt a hölgyet is kapcsolatba akarta hozni a mondott ügyvel.

Ép ezért detektívekkel figyeltette a nőt. Egy detektív be is hatolt a lakására, s leánykereskedéssel vádolta őt. A nő persze hevesen tiltakozott ez ellen, de az ügybuzgó detektívek tovább figyelték. Végül eljött a jó fogás ideje, a detektívek hallották, hogy az idegen nő épp most akar egy magyar leányt magához szerződletni. Már megragadták volna a bűnlelet is, mikor a detektívek a fiatal magyar leányt egy hatvan éves szukácsné alakjában ismerték fel.

Ugyanis az idegen nő, ki Antwerpenben régi magyar szakácsnőjét elbocsátotta, itt egy új szerződletet magának.

KÜLÖNFÉLÉK.

A folyosó történetei.

A mai ülés is olyan unottan, színtelenül kezdődik, mint a többi. Madarász apó meglóhája a csengettyűjét, egyet felezeng jobbról balra, azután balról jobbra. végigsimogatja a hófehér szakálát és esobogni kezd az egyhangú szóáradat, mintha a megeresztett vízvezeteki csaphól folyék.

A folyosó a csengettyű hangjára betódul. Csak egy percze. Nem mintha várna valamit, lehet is most várnivalmit! Csak ugy szokásból.

Bánffy a bársonyszékében ül. Fején a fekete sapka. Apolt keze a szék karfáján nyugszik. Azt simogatja szelíden, gyöngéden.

Rosszival István a kanonok-képviselő siet át a centrumon. Reverendája suhog, mint himbáló mozdulataival egyet-egyét lép.

Odamegy a miniszterelnökhöz. Alázatos bizalmaskodással föléje hajol, összesugnak és élénk beszélgetésbe fognak.

Semmit mondó jelenet. Hány mame-tük keresi fel napról-napra a kegyelmes urat, megtudakolni »hogy szolgál a becses egészsége?« De a néppárti Zmeskáll Zoltán szeme és maliciája sohse nyugszik, most is feltűnt neki az ártatlan kép és gunyos hangon átkiált:

— Aha! Beteg a váci püspök!
Sokan nevettek e megjegyzésen. Bánffy bosszankodva vonogatta vállát. Rosszival pedig idegesen elisietett.

Ez a derült epizód nem sokáig tartotta a teremben a hon atyáit. Ujra megtelt a folyosó: képviselőkkel és füsttel. Csoportokban ácsorogtak itt is, ott is és mindenfeléről beszélgettek még a béke esélyeiről is.

Egy tekintélyes ügyvéd-képviselő, ak egy sorsjátékot rendező előkelő társaságnak a jogtanácsosa, végigmegy a folyosón.

Az egyik csoport tagjai utána tekintenek.

— Ez is udvari tanácsos lett! jegyzi meg az egyik képviselő.

— Ugyan miért érte ez a kitüntetés? töprenkedik a másik,

— Azt magam se tudom . . .

— No látod . . . igazad van! Éppen ez a sors játéka!

— **Elhunyt képviselő.** Balogh Kálmán szabadelvűpárti képviselő ötven éves korában meghalt. Balogh Kálmán tekintélyes nemzetségi családból származott. Apja Balogh Kornél a negyvenes évek pozsonyi diétain, mint Győrvarmegye követe a konzervatív pártnak kiváló tagja volt. Fiát kitűnő nevelésben részesítette és a felső gazdasági tanulmányai befejezése után kiküldötte Német- és Franciaországba. Balogh Kálmán mint szentesi gazda sokáig ellentállt a politika hivatkozó szózatának és csak 1896-ban engedett a közökhajtásnak, amikor is a komárommegyei m.-ócsai kerület nagy lelkesedéssel választotta meg képviselőjének.

— **A váci püspök betegsége.** Schusztér Konstantin váci püspök betegségében, mint a Magyar Hírlapnak táviratozák, válságos fordulat állott be. A kanonokok teljes ornátusban keresték fel haldokló főpapjukat, ki újból meggyónt Csetlér Antal dr. kanonoknak és azóta eszméletlen állapotban fekszik. Orvosa konstata, hogy a tüdőgyuladástól tüdővízenyő fejlődik és hogy a püspök aligha éli túl ezt a hetet.

— **Barátság a fegyház révén.** A tegnapi újságok irtak egyet-mást egy Neumann S. Sándor nevű könyvelőről, aki ezerhatvan forint elikkasztása után megszökött. A rendőrség által körözött család társával, Wellis Gyulával szökött meg. Wellis Párisban született s hét vagy nyolcz nyelven beszél. Egy időben francia tolmács volt. Neumann Sándorral a stein fegyházban ismerkedett meg, ahol több rendbeli csalásért és sikkasztásért őt esztendőt ült le. Ott beszéltek meg, hogy kiszabadulásuk után együtt folytatják mesterségüket. Amint látni való, karakteres férfiak, akik beváltották az egymásnak tett ígéretet.

— **A szociáldemokraták kongresszusa.** A szociáldemokrata párt karácsonykor akarta megtartani kongresszusát először Czepléden, s amikor ott nem engedték meg, Budapesten. A budapesti rendőrség az engedelmet szintén megtagadta, de azzal a kijelentéssel, hogy más időben hajlandó lesz a gyűlést megengedni. A párt lapja ma már jelenti is, hogy a pártkongresszus április hónap 2. és 3-án a, földművelő munkások és kisgazdák kongresszusa április hó 4. és 5-én a husvétü ünnepek alatt fog megtartani Budapesten. A kongresszus napirendjét ideiglenesen ugyanugy állapították meg, mint a betiltott karácsonyi kongresszusokra volt megállapítva. A felhívás arra buzdítja az elvárásokat, hogy az ország minden községében kell kiküldötteket választani.

— **Uj műegyetemi tanár.** A király Bánki Donát okleveles gépészmérnököt és a Ganz és Társa-féle gépgyár részvénytársulat főmérnökét a József-műegyetemen a gépszerkezettan nyilvános rendes tanárává kinevezte.

— **Egyházi kinevezések.** A mai hivatalos lap szerint a király Ujfalu (Tódo) József gyulafehérvári olvasó-kanonoknak a Boldogosi os Szűz Máriáról nevezett kolosmonostori címzetes apátságot; — Malatinszky József nyirai székesegyházi kanonoknak és trencsényi főesperesnek a Lengyel- és Magyarország közti új címzetes apátságot és Simkó Antal ugyanottani székesegyházi kanonoknak és zsol-

nai főesperesnek a Szent Háromság-ról nevezett budai felhévvi címzetes prépostságot adományozta. Továbbá a pécsi székes-káptalanban Dobszay Antal dr. éneklő-kanonoknak az olvasó-kanonokságra és az azzal egybekötött Keresztelő Szent Jánosról nevezett pécsi várbeli prépostságra, Szécsény István önkononoknak az éneklő-kanonokságra, Walter Antal székesegyházi főespernek az önkononokságra, Lechner János dr. tolnai főesperesnek a székesegyházi főesperességre és Seeredy József dr. idős mester-kanonoknak a tolnai főesperességre való fokozatos előléptetését jóváhagyván, az ekként megüresedő utolsó mester-kanonokságot Wörster József dr. tiszteletbeli kanonok és püspöki irodaigazgatónak adományozta; Hejnyessy László hosszú-hetényi esperes-plébánost, Hanqually Mihály pincehelyi esperes-plébánost és Döbrössy Alajos püspöki tanítóképző-intézeti igazgatót pedig ugyanazon székeskáptalan tiszteletbeli kanonokjaivá kinevezte.

— **Az országbíró özvegyének kitüntetése.** A mai hivatalos lap szerint a király özvegy Mailáth Györgyné született Hillebrand-Prandau bárónőnek Erzsébet rend nagykeresztjét adományozta.

— **Halálozás.** Özvegy borsai Szüllő Gézané, született olygai Olygay Berta a turóc vármegyei jótékony négyesület tiszteletbeli elnöknője, e hó 6-án 56 éves korában elhunyt. Halálát fia borsai Szüllő Árpád és Géza, valamint fivére olygai Olygay Árpád gyászolják. A boldogult hült tetemet ma délután félhárom óraker a gyászházban (IX. Üllői-ut 11.) szentelik be és holnap délután a turóc-szent-mártoni sírkertben helyezik örök nyugalomra.

— **A királynők királynője.** A párisi nagy vásárcsarnokok Angot anyói és Michu apói tudvalevőleg minden évben megválasztják a királynőjüket, egy-egy csinos fiatal leány személyében, akitől nem követelnek soymári minősítést. A négy vásárcsarnok királynői főle, az ötödik a királynők királynőjét választja meg. Ez idén a Temple vásárcsarnokán volt a tisztesség sora. Charlotte Proissynak hívják azt a tizenkilenczéves szép varróleányt, aki vadonat új kék ruhájában fogadta hű népének hódolatát. A Marseillaise tüzös hangjai mellett vonult be, követve négy koszos leánya által, akiket a négy vásárcsarnok küldött ki. Virággal, sok virággal ajándékozták meg, egy bőkezű kereskedő gyönyörű öltözékkel és értékes ékszerrel kedveskedett neki, üdvözlő beszédek intéztek hozzá, aztán egy sörs kancsóval sorba kocczint a jelenlevő alattvalóival, mert hát a királynők királynője éppen nem rártartós és még azt is szívesen eltűri, hogy megöllejk, megcsókolják. Nagy eljenzések közt, lelkesedéssel ért véget az ünnepély, mert hát a köztársasági Párisban mód nélkül lelkesednek a királynőkért, ha azok csinosak, fiatalok és nem rártartósak. Proissy Charlotte ő felsége majd hushagyó kedden tartja félvonulását Páris boulevard-jain végig, amikor hat hófehér ló fogja huzni koccsját.

— **Az Országos Honvédségélyző egyesülete** február hónap 22-én szerdán délelőtt 11 óraker a képviselőház I. számú tanácstermében rendes évi közgyűlést tart, melyre az alapító tagokat tisztelettel meghívja az elnökség.

— **A kis önző.** Kánya urról van szó, Kánya urról, aki most nősült. Két jó barátja beszélget róla:

— Na, a felesége elég csunya!

— Mit akarsz? Mindig önző ember volt. Sohsem tett semmit a barátaiért.

A „Hódoló díszfelvonulás.” Eisenhut Ferencz óriási körképe látható Városliget, Andrássy-ut végén, reggel 9-től este 7/8 óráig. Belépődíj 50 kr gyermekjegy 30 kr.

A dicsőség utja.

— **Egy máramarosi fiu története** —

Harmadosztályu vasuti koccsiban sietett elölött öt évvel München felé egy fiatal festő. Sovány erszényével igyekezett a festő Metropolisba, hitte, hogy a lelkesedés pótolni fogja a hiányzó ebédeket.

A koplalástól nem is nagyon félt. Meg szokta volt már Morgenstern Mihály itt Budapesten, ahol az ebédek árából nem egyszer vásárolt vasznat, festéket. Es ha már koplálnia kell, legalább ott van a müncheni akadémiában. Az utolsó lépcsőfokon mely egyenesen a megálmódott világába vezet.

Münchenben azonban egy nagy csalódás várt a fiatal festőre. Az akadémiába, bár készségei elismerték tehetségét, nem vették fel, mert annyi pénze nem volt, hogy a beirási díjat megfizesse. Hosszadalmas utinjárasal tudta csak keresztülvinni, hogy meg a tandíj elengedését kéro folyamodványa visszaérkezzik, eljehasson az akadémiába.

Ezalatt hazulról jöttek a szomorú hírek. Valahol Máramarosban, egy hegyzugban meglepedett kis faluban írta az öregbetűs leveleket a festő anyja. Azt mondotta el bennök, hogy beteg az apa, a családfe tartó és beköszöntött hozzá a nyomorúság. Eheznek az apró testvérkéik, nem telik orvosságra a betegnek. Ha megsegitené őket valamicskével . . . És kapott egy másik levelet is, mely azt hozta hírül, hogy a tandíj elengedését megragadták; az akadémiát sem látogathatja.

Ekkor már lakásra sem télt Morgensternnek. Hajléktalanul kóborolt München utczáin, minden remény nélkül, hogy sorsa jobbra fordul. Kopottan, éhesen csavargott és lázszertü állapotban állott meg egy este a fényesen kivilágított kolosseum előtt. Aztán egy ötleltől megkapva bement. A portás gyanakodva nézett a kopott ember után és a fényes kivilágított lépcsőházban az elegáns, livrés, inasok ugyancsak mustrálgatták. Morgenstern rászólt az egyikre:

— Az igazgató urral szeretnék beszélni.

— Most? — kérdezte az inas, csodálkozó arcczal?

— Most. Kérem jelentsen be. Okvetlenül beszélnem kell vele.

— Jó, majd megpróbálom.

Néhány perc mulva a fiatal festő az orfeum igazgatója előtt állott. Zavart volt és alig tudta, hogy mit mondjon. Végre az igazgató szólította meg:

— Barátocskám, van valami mondani valója?

— Egy kérésem . . .

— Csak hamarosan.

— Az orfeumhoz szeretnék szerződni.

— Ah! Aztán mit tud?

— Rajzolni.

— És?

— Ugy gondoltam, hogy mint gyorsrajzoló . . .

— Értem. És tud bukfcenzeket is vetni?

— Hogy . . . ?

— No mert anélkül mutatóványai nagyon unalmasak volnának.

— A fiu szemébl kibuggyant a köny. Alighanem azt siratta, hogy nem tud bukfcenzet vetni. Az igazgató megsajnálta és kérdezősködni kezdett:

— Barátocskám, ugy-e piktor.

— Igen.

— És éhes?

A festő nem válaszolt, de beszélt helyette az igazgató:

— Fogja, adok magának öt márkát. A szakálát, bajuszát vetesse le és legyen itt holnap délelött. Vizionlátásra!

Másnap aztán megtudta, hogy miért kellett leborotvátnia a szakálát, bajuszát. Az élelmes igazgató, miután meggyőződött képességéről, felléptette, — mint — szerencsen gyorsrajzoló.

Feketére mázolt arcczal lépett a közönség elé és a fehér papírlapra bámulatos gyorsasággal vetette rajzait. »Jumbó«-nak fényes sikere volt! Rögtön szerződést kötött

==== Naponkint 50 koronás értéket sorsolunk ki, szombatonkint 200 koronásat. Az összes egy het! lapszámok, akár megnyerték az 50 koronás értéket, akár nem, tovább játszanak a 200 koronára. ====

vele egy impresszárió, amerikai újtára vive magával a fiatal magyar fiút, akinek aztán nem kellett szűkölködni.

Mikor Münchenből elutazott, sajnálták az ismerősei, hogy sokat sejtető tehetségével bohócruhában kell megszereznie a kenyerét.

A fiatal Morgensternről aztán éveken nem hallatszott hír. Csak valahoi a Máramarosban, egy kis faluban emlegették, ahová sürün érkeztek a pénzes levelek.

New-Yorkban, a Broadway streeten 1128-ik szám alatt egy hírneves festőművész lakik. Rudinoff Lows a legkeresettebb arcképfestők egyike. Művészi neve az Egyesült-Államokban egyike a legjobb hangzásuaknak. A legelőkelőbb emberek a megrendelői és boldogok, ha elfogadják megbízásukat. Vanderbilt rendelte meg nála a napokban az arcképét és mostanában naponta órákat ül a festő műtermében. És ha az amerikai Krózus körülnéz a műteremben, a szemébe fog lünni néhány egyszerű szénrajz. Valamennyin megiátszik, hogy csak úgy hamrosan készült. Pedig aligha vázlatok. És kíváncsiságát Rudinoff Lows a kitűnő arcképfestő eloszlatná ennyivel:

Szerencsen koromban rajzoltam őket! Mert azok a szénrajzok a pódiumon készültek még akkoriban, mikor a művész bohócruhában, feketére mázolt arcaza forgatta az eset helyett a rajzont.

Az Esti Hírlap sorsjátéka.

A magyar újságolvasás megduzzasztására és szélesebb körökben való terjesztésére az Esti Hírlap közönsége, tehát a hírlap minden olvasója számára mindennap a törvény felügyelete alatt álló tárgyr-

sorsjátékot

rendezünk. Az Esti Hírlap minden olvasója játszik és pedig nem csupán az aznapi számot, hanem a heti sorsoláson, hanem a heti sorsoláson is.

Rendés napi sorsjáték nyereményének értéke 50 korona. A heti nyereménynek pedig, amelyre az egész hét valamennyi napján, hétfőtől szombatig kibocsátott lapszámok játszanak, 200 korona.

Gondjunk arra, hogy valóban pénzértéket, mindenképpen becses és - szükség esetén - azonnal pénzre tehető nyereménytárgyakat adjunk.

Így választottuk a rendés napi ötven koronás nyeremény-kör a következőket:

Szép nagy olajfestmény arany keretben vagy Női aranyóra, arany láncszal.

A kétszáz koronás nyereménytárgyak:

Kitűnő gyártmányú bicikliz vagy Kettős fedelű férfi arany-óra aranyláncszal.

Azok számára, kiknek a nyeremény tárgyak nem felelnek meg, a nyertes lap-példány bemutatása után utalványt állítunk ki, melynek alapján az alantabb megnevezett ismert jónévű fővárosi üzlethez 50 illetőleg 200 korona értékű tárgyakat kaphatnak.

Sternberg Armin és testvére-nél (Kerepesi-ut 36. sz.) hangszereket.

Lukács M. Mártonnál údosi-útoza 4. sz.) ékszereket.

Grossmann S.-nél (Bécsi-útoza 6. sz. férfi-ruhákat.

Berényi és Frankl-nál (Kossuth La-jos-u. 21. sz.) női-ruhákat.

A hétfői

lappéldányainkra való sorsolás ma kedden délelőtt ment végbe Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyzőnek Andrássy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában.

Az 50 koronás nyereményre való sor-solásban résztvettek a február 6-ikai hétfői e napi kelettel kibocsátott összes lappéldányok a lap homlokzatán olvasható számokkal.

Nyerőnek kibuzatott a napi 50 koronás nyereményre a február 6-ikai hétfői

* AD-162 *

mint azt a Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyző által felvett tanusítvány hivatalosan igazolja.

AZ ESTI HIRLAP

SZÍNHÁZAK.

* Hegedűs Gyula beteg. A Víg-színházban tegnap Hegedűs Gyula betegsége miatt a »Halálkocsik ellenőre helyett a »Trilby« került színre. Örömmel értesülünk, hogy a jeles művész betegsége nem komoly természetű.

* A vígszínház jubileuma. A jövő hóban lesz a Víg-színház ezredik előadása. Ezt az alkalmat a mozgékony igazgatóság ünneppé teszi köli össze és új eredeti darabot ad elő, melynek írására már fel is kérte a legkiválóbb színműirőink egyikét.

SPORT.

§ Pavolin. A Przedwit-handicap je lőltjei között napról-napra nagyobb árhu-lámzások vannak. A beavatottak újabban Springer báró Pavolin-ját kezdik fogadni. A négyéves mén két éves korában jó ideig veretlen volt, de tavaly olyan rosszul futott, hogy a legnagyobb valószínűség szerint pehely súlylyal fog az osztrák Lincolnshire-ba jutni. A fogadási listában most a negyedik helyen áll tizenhatszoros odds-al.

§ Uj urlovas. Az alagi tavaszi meetingen egy új urlovast Danzer tüzérhad-nagyot fogjuk nyeregben látni. Danzer hadnagy különben az idén saját lovaival is szerepelni fog a tur'on.

§ Rio tirtó. A tatái angol professzionasok általános tippe a bécsi derby e Rio tinto és Szabá-z. Előbhiben azért bíznak nagyon, mert jól tudják, hogy a Károlyi Memorial-győztes legutóbbi győzelmé óta beteg volt.

* Cavoussel a Nemzeti lovardában. A budapesti lovaregyesület tagjai tegnap este hét és nyolc óra között lovasjátékot rendeztek, amelyre a meghívott vendégek közül sokan voltak jelen. Az érdekes Cavousselen katonazene játszott.

§ Krause hadnagy Krause tüzérhadnagy, aki mint urlovas rövid idő alatt oly népszerűs get szerzett, az idén a Ronchczy-istállónak fog lovagolni.

KÖZGAZDASÁG.

A kisczelli takarékpénztár csődje. A kisczelli takarékpénztár Szege-di Encs Károly báró elnöklete alatt ma közgyűlést tartott. Tudósítónk telefonjelentése szerint a közgyűlés nem volt határozatképes és csak 532.000 frt hiányt jelentett be s hogy az igazgatóság, illetőleg a takarékpénztár a mai napon a csőd elrendelését kérte maga ellen.

A malmok tüzemredukciója. A budapesti gőzmalmok már hetek óta tárgyalnak üzemi korlátozásáról, de mindeddig nem tudtak megegyezésre jutni. Az Erzsébet gőzmalom, mint nekünk jelentik, felénnyire kívánta le-szállítani a gyártást, ami ellen azonban különösen a Concordia és a Hengermalom fejtettek ki nagy ellenállást. E két malom oppozíciója folytán lehetetlen volt egyöntetű megállapodásra jutni s így most azzal az elhatározással fejezték be a malmok tárgyalásait, hogy mindegyik malom tetszése, listijének kelendősege szerint öröljön. Ez különben a leghelyesebb is.

A közös függő államadósság kimutatása. A függő államadósság ellenőrzésére kiküldött országos bizottság Bécsben, 1899-ik évi február hó 4-én tartott 28-ik ülésében az államjegyek forgalmi összegét 1899 évi január hó végével következőnek találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a tulajdonképeni államjegyek összege: 1 forintokban 84.206 frt. F forintokban 110,549,400 frt. 50 forintokban 7.288 150 frt. Összesen 118,521,756 frt. A közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint a forgalomban levő so-bányautalványok összege: 43,645,000 fo-

rint. Összesen 162,166,756 forint. A közös függő adósságnak közös költségen beváltandó 312 milliónyi frtnyi összegéből az 1894: 24. t. cikk rendelkezései értelmében múlt év december hó végéig, 1. 5 és 50 frtosokban összesen bevonatott és mint törlesztett leíratott 199,315,745 forint, ellenben még törlesztetlenül maradt 112,694,205 frt. Nevezetesen az 1 forintos jegy kb 51 mg 654,2 6 frt van forgalomban, helyesebben ennyi nincs bevonatva s most már nem is lesz, mert ezek az egy forintos bankok eskallódtak.

Ferencvárosi vásár. (Hivatalos jelentés.) Készlet 84 darab. Erkezett 1143 darab, összesen 1 87 darab. Eladtak 964 dbot. Maradvány 233 darab. Malmok: Malacok — 42 frtfg. Páronkint 120 — 120 frt. sztyien 40 — 40 frt. 220 — 220 kilós 40 — 40 frt. 390 — 390 kil. 48 — 48 frt. Öregnehéz 40 — 40 frt. Malacok — krig. A vásár hangulata élénk volt.

Jelentések a tőzsdéről.

A gabonapiaclet Budapesten. A hideg időjárás az árnyzatot megszilárdította, a malmok készséggel váróltak. Kínálat hiányában a forgalom korlátozott alakult és mindössze 8000 q. buza kelet el változott-an áron.

A következő buzafajok kerültek forgalomba:

Table with 2 columns: Tiszavidéki and prices. Rows include 100 m. 79 kg. 10,67 1/2 frton, 1500 > 76 1/2 > 10,55 >, 400 > 78 > 10,60 >, 900 > 76 1/2 > 10,12 1/2 >, 200 > 77 1/2 > 10,52 1/2 >, 500 > 76 1/2 > 10,12 >

Egyéb gabonaművekben a kínálat és a kereslet gyöngye, az árak nem változtak. Rossot 8—8.10. tengerit 4.60—4.75 és zabot 5.80—6.10 forinton adtak el.

A határidőpiacozon szilárd hangulat terjedt el, az árak mérsékelten emelkedtek. A forgalom nem öltött nagyobb arányokat.

Table with 2 columns: Kötötték and prices. Rows include Buza márcziusra . . . 9.79—9.81, Buza októberre . . . 8.68—8.71, Rozs márcziusra . . . 8.03—8.05, Tengeri májusra . . . 4.83—4.85, Zab márcziusra . . . 5.85—5.87

A budapesti értéktőzsde. A külföldi magasabb jegyzések nem fokozták a spekuláció vételeit, a forgalom csupán az osztrák hitelrészvényben alakult élénkebben. Rimamurányi vasműrészvények realizálásokra csökkentek.

Az előtőzsdén előfordult kötések: osztrák hitelrészv. 361.50—362.40, magyar hitelrészv. 398.75—397.75, osztr.-magy. államvasut részv. 366.25—364.70, déli vasut-részvény 67.25—, leszámitó-bank részvény 265.50, rimamurányi vasműrészv. 318.50—317.25, közúti vaspálya-részvény 397.50—397.75, városi villamos vasut-részvény 225.— frton

Zárilathor maradt: osztrák hitelrészvény 362.40, magyar hitelrészvény 398.—, osztr.-magy államvasut részv. 365.—, déli vasut-részvény 67.50, leszámitó-bank részvény 268.50, rimamurányi vasmű-részv 317.50,— közúti vaspálya részvény 397.75, városi villamos vasut-részvény 225.— forinton.

A gabonapiaclet Bécsben. A tengerentúli jegyzések nem igen bizatták a spekulációt vételekre, a forgalom igen szűk körre terjedt. Tengeri fedzésekre emelkedett.

Table with 2 columns: Jegyzetek and prices. Rows include Buza tavaszra . . . 9.62—9.63, Rozs tavaszra . . . 8.22—8.23, Tengeri máj-jun.-ra . . . 5.03—5.14, Zab tavaszra . . . 6.16—6.18

Az értéktőzsde Bécsben. A helyi spekuláció vásárlásai az árfolyamokat kedvezően befolyásolták, a bányáértékek ma is hausse-irányt követtek. Alpine-részvények 239.50 frtig emelkedtek.

Jegyzések: Osztrák hitelrészvény 362.50, magyar hitelrészvény 397.75, magyar aranyjárdék 119.80, magyar koronajárdék 97.90, anglo bank 156.25, osztrák-magyar államvasut részvény 365 forinton.

Fel nem vett nyeremények.

Az Esti Hírlap sorsolásánál kisorsolt nyeremények közül a kimondott tizennygy napon belül a következők ötven koronás nyereményeket nem vették még fel:

- a január 23-iki hétfői CG—664
a január 24-iki keddi BK—99
a január 25-iki szerdai DA—460
a január 27-iki pénteki DB—89, AH—977
a február 1-ei szerdai DB—849
a február 8-iki pénteki AC—432
a február 4-iki szombati BD—666

Fel nem vették továbbá a január 23-iki hétfői BD—389 és a február 1-ei szerdai CC—397 számú kétszáz koronás nyereményeket.

Felkérjük e nyertő lapok tulajdonosait, hogy nyereményeiket két hetelforgása alatt vegyék fel.

AZ ARANYBARLANG.

Orosz regény.

Ira: Dosztojevski.

Egy házitanító elbeszélése.

Néhány híres romol mentek megtekinteni a környékre. Mind együtt voltak: Blanche kisasszony egy szép hintóban Mariával és Paulinival; a kis francia, az angol, meg a tábornokunk lóháton. A járókelők megálltak s utána néztek. A kellő hatás tehát megvolt. De a tábornoknak jól kell ám magát tartania. Kiszámítottam, hogy abból az ötvennégyezer frankból, amit hoztam, hozzá-számítva még az is, amit itt szerezhethetett — nem lehet több az övé, mint hét-nyolc ezer frank. Ez pedig Blanche kisasszonynak édeskeves.

Ő is a mi botlónkban lakik az anvjával. Ugyanezen épületben lakik valahol a kis francia is, akit a szolgaszemélyzet Monsieur le comte-nak címmez. A Blanche kisasszony mamája: Madame la comtesse. Hát miért is ne volna az egyik gróf, a másik meg grófné?

Az asztalnál a gróf ur nem ismert meg. A tábornoknak természetesen eszébe sem jutott, hogy bemutasson egymásnak; ami pedig a gróf urat illeti, ő eleget élt Oroszországban, és jól tudja, hogy egy instruktor, egy ucsitel, nem valami előkelő ember.

Mondanom sem kell, hogy igazában nagyon is jól megismert. Ugy hiszem egyébiránt, hogy nem is gondolták, hogy az asztalnál fognak látni. A tábornok nyilván elfeledte kiadni az utasítást, de bizonyára az volt a szándéka, hogy a table d'hotéhoz küldjön ebédelni. Megértettem azt abból a mogorva tekintetből, amelylyel megtisztelt.

A jó Felipovna Mária rögtön kijelölte a helyemet. De Mr. Astley segített ki-vegrögnöm a kellemetlen helyzetből, s daczára a tábornoknak, a gróf urnak és a grófné asszonynak, mégis csak az ő társaságukhoz tartozó maradtam.

Ezzel az angolai Poroszországban ismerkedtem meg, egy vasúti kocsi-ban ahol egymás mellett ültünk. Azóta aztán találkoztam vele Franciaországban és Svájcban is. Sohasem láttam még ilyen félnk embert; félnk egészen az együgyűségig, de látszólag, mert korántsem bárgyu ember. Igen kellemes és szelid modoru ember. A nyáron az Északi foknál járt és látni kívánta a niszni-novgorodi vásárt. Nem tudom, hogyan ismerkedett meg a tábornokkal. Ugy tetszik, örülten szerelmes Paulinába.

A kis francia vezette a társalgást. Fennhéjázó volt mindenkivel szemben. Orosz pénzügyekről és politikáról beszélt, s nem tűrt ellenmondást, csak a tábornok részéről, aki egyébiránt bizonyos tisztelettel tett egy egy ellenvetést.

En igen különös lelki állapotban voltam. Már az ebéd közepe előtt föltettem magamnak a rendes kérdésemet: «Miért vonszoltatom magamat még most is a tábornok kíséretében?»

Ránéztem Alekszandrovna Paulinára, de ő rám sem ügyelt. Végre is dühös lettem és föltettem magamban, hogy goromba leszek.

Rögtön, minden kerülgetés nélkül beleavatkoztam a társalgásba. A tábornokhoz fordultam s egyszerűen csak a szavába vágva, azt a megjegyzést tettem, hogy az oroszok nem tudnak table d'hoténál étkezni.

(Folyt. köv.)

Felirós szerkesztő: Kálnoki Izidor.

A történelem az élet mestere.

896 — 896.

A magyar történet könyve a magyar nemzet szent könyve.

Egy ezredév határköve e két év és közöttük játszódik le nemzetünk történetének dicsőségében és gyászos voltában egyaránt fölemelő és tanulságos története. Ennek az ezredévnek a képét örökíti meg ragyogó színekkel a

Szalay-Baróti

Magyar Nemzet Története

Ara : a szent koronát ábrázoló vászondiszkötésben 30 frt, a Corvinák bekötési tábláját utánzó félbörkötésben 32 frt.

4 hatalmas kötetben, a történeti kutatások összes eredményeinek feldolgozásával tudományos színvonalon, de a művelt nagy közönség sajátos érdekeinek szemeltartásával tárja föl nemzetünk múltját. Szalay József alapvető munkáját annak idején a Magy. Tud. Akadémia nagy jutalmával tüntette ki, éppen azon irányért, hogy az első magyar történet, melyből minden rangnak és rendűnek igazán és fölemelően ismerhetik meg a magyar nép ezeréves küzdelmeit. Ezt a kifünő munkát részben átdolgozta, részben egészen új fejezetekkel meg bővítette a hazai történetírás egyik jelese Dr. Baróti Lajos.

A teljesen kész munka a magyar tudományos irodalom ragyogó disze. Amint a történeti hagyomány szívünkben emléket emelt nagyjainknak, szóval a köztudatban élő százados fölfogása történeti munkáinknak: ez nyilvánul e könyvben és ezért lesz csakhamar népszerűvé. Minden magyar család szentélyében ott legyen tanulságul és gyönyörködtetésül és járjanak hozzá áldozni a késő nemzedékek is.

Ó Felsőge az ezredévi kiállításon így nyilatkozott e műről:

— *Igazán szép munka és a milleniumra alkalomszerű.*

Koronás uralkodónk e legmagasabb híralatát az ekkor még csak részben elkészült munkáról teljesebben kiérdemelni iparkodtunk és a Szalay-Baróti Magyar Nemzet Történetét a szövegképeknek és önálló mellékleteknek olyan nagy számával bocsátottuk közre, amilyennel egyetlen magyar könyv sem dicsekedhetik eddigelő.

1191 kép ékesíti a négy kötetes munkát.

Arczképek történelmünk nagyjairól és névtelen hősekről és azon idegen nemzetbeli alakokról, akik a magyar történelemre bármily néven nevezendő befolyással voltak, számszerint 531.

Emlékek és ereklyék, melyekben a múlt időknek és nagyjainknak emléke él, összesen 261.

Események és jelenet-képek. Régi képek és metszetek történelmünk nem egy nevezetesebb eseményét örökítik meg. A műemlékek domborművek, később egykor munkák tartották ezeket fönn. A Szalay-Baróti-féle történet kiváló gondot fordít, hogy ezeket a magyar közönségnek hi másolatban bemutassa. Ilyenmő képeinek száma 220.

Nevezetesebb helyekhez fontos történeti események és kulturális érdekek fűződnek. Ezért közli 105 helynek képét e munka.

Írásmaradványok. Nevezetes iratokban a történelem lelke tükröződik. A nemzet sorsát irányító rendeletek, bullák, manifesztumok eredeti szövegmásolatban: uralkodók, államférfiak és költők kézírását hi utánzatban közli Baróti munkája, összesen 74-et.

Műemlékletei történetünk nagy, dicsőséges eseményeit magyar művészek nevezetes alkotásaiban mutatják be. A magyar történeti festészet legszebb alkotásait: Székely Bertalan, Than Mór, Benczur Gyula, Liezen-Mayer Sándor, Piloty, Wagner Sándor, Madarász Viktor, Lotz Károly műveit részben színes reprodukciókban, részben fénynyomatu másolatokban közli.

Szóval e könyvre valóban ráillenek Ó Felsőge szavai: „Igazán szép munka“.

Teljes tartalmáról és beosztásáról tájékozottat, kimerítő prospektust készsággel bárkinek küldünk. — Ugy szintén figyelembe ajánljuk a Szalay-Baróti munkáját kiegészítő kiadványunkat:

1191 szövegképpel és számos műemlékkel.

Négy kötetben teljes a munka.

Gracza György

Az 1848—49-iki

Magyar Szabadságharcz Története

czimű munkát, mely az első teljes története a magyar dicsőség annyi fényes emlékeit őrző korszaknak.

5 nagy kötetben, ezernél több illusztrációval jelent meg. Ara diszkötésben 35 frt.

E két munka együtt legszebb emléke egy ezeréves történeti multnak. Hogy mindenki könnyen megszerezhesse, oly módokat ajánlunk, melyekkel minden magyar család magáévá teheti azokat.

Megrendelhető

az „Esti Hírlap“ kiadóhivatalában

Budapest, V., Honvéd-utca 4.

A Szalay-Baróti „Magyar Nemzet Története“ kötféle kiadásban jelent meg. A magyar koronát ábrázoló díszes bekötési táblában a 4 kötet ára 30 frt. A Corvinák stílusában utánzott félbör diszkötésben (Corvina-kötés) a négy kötet ára 32 frt.

Gracza György „Magyar szabadságharcz Története“ 5 kötetben teljes. Díszes bekötési táblája Zala György budai honvéd-szobrának bronznyomatu másolata. Az öt kötet együtt 35 frt.

Kivágnadó és beküldendő!

Megrendelő-bárcza.

Alulírott megrendelem

Szalay-Baróti: „Magyar Nemzet Története“

czimű munkát 4 kötetben, korona-kötésben 30 frt, vagy félbör-kötésben 32 frtért. Az összegét a teljes munka megküldésekor küldöm egyetben, vagy kötelezem magam havi 5 frtos részletet minden hó elsőjén mindaddig küldeni a nevezetű czínek, míg a teljes vételár törlesztve nincs. (A nem kívánt mód fölrendő.)

A részletfizetés ha nem tartása esetén a könyvkiadó czínek jogában van az esedékes összegét postai megbízás útján a portóköltség hozzászámításával beszélni. A postai megbízás ha nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes hátralékos számlaszeg esedékessé válik.

A teljes kiegyenlítés a könyv a fenti czég tulajdons. Név és állás: Lakhely és köze!

1 forintot részletnél egy	kötet szállítatik
2 két	egyszerre
3 három	„
4 a teljes mű	„

Kivágnadó és beküldendő!

Megrendelő-jegy részletfizetésre.

Alulírott ezennel megrendelem

Gracza-Kreith: „Szabadságharcz Története“

czimű munkát. Teljes mű 5 kötetben. — Kötetenként 7 frt, összesen 35 frt. Kötelezem magamat a munka átvételéig, illetőleg hótól kezdve mindaddig havonta 5 frtot Lempel R. (Wodianer F. és Fiala) és kir. udvari könyvkereskedésében Budapestben befizetni, míg a teljes mű törlesztve nincs.

A részletfizetés ha nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes hátralék azonnal esedékessé válik. Tudomásul veszem, hogy az első részlet utánvételét, a többi részlet pedig a czég által beküldendő postatakarékpontzárú befizetési lapokon díjmentesen küldhető.

Kölet..... Név.....

Lakhely..... Állás.....

(Kérjük olvashatóan kitölteni.)

Szállítási feltételek:

5 frt havi részletfz. mellett 1 kötet, 3 frt havi részletfz. mellett 3 kötet, 2 2 4 3

SZINHÁZAK

Budapest, 1899. február hó 7-én:

Nemzeti Színház.

Evi bérlet 59. szám. Havi bérlet 5. szám.

Othello, a velencei mór.

Tragédia 5 felv. Irta Shakspeare. Ford. Szász Károly.

Személyek:

Velencei doge	Egressy	Jagó	Gyenes
Brabantio	Bercsényi	Rodrigo	Dezső
1-ső tanácsos	Faludi	Cassio	Mihályfi
2-ik	Paulay	Montano	Mészáros
Gratiano	Kőrösmeszei	Desdemona	P. Márkus
Lodovico	Pálfi	Emilia	Paulayné
Othello	Szaosvay	Bianca	Keczeri I.

Kezdete 7 órakor.

Műsor.

Szerdán: Komédiások. Pénteken: Királyi házasság.
Csütörtökön: Constantin abbé. Szombaton: Clemenceau/
Vasárnap: Az ember tragédiája.

Magyar kir. Operaház.

Evi bérlet 22. szám. Havi bérlet 4. szám.

Bohémek.

Opera 4 felvonásban. Szöv. (Murger nyomán) írta és zenéjét szerz. Leoncavallo Ruggiero. Ford. Radó A.

Személyek:

Marcel, festő	Larizza	Az I. emeleti ur	Ney B.
Rudolf, költő	Beck	Egy paraszt	Kiss
Schaunard	Takács	Musette	Abrányiné W. M.
Colline	Várady	Mimi	Kaczor M.

Kezdete 7 órakor.

Műsor.

Szerdán: Nincs előadás. Pénteken: Súc.
Csütörtökön: Roland mester. Szombaton: André Chénier.
Vasárnap: Hunyadi László.

Népszínház.

Lili.

Vaudeville 3 felvonásban. Írták Hennequin és Millaud. Fordították: Fái J. Béla, és Evva Lajos Zenéjét szerzette Hervé.

Személyek:

Antonin Plinch.	Szirmai	Bompan	Horváth V.
De la Grange	Lubinszky	Amel, Antonine	Kürtty Klára
Hypothese	Németh	Viktorine	Gazsi M.

Kezdete 7 órakor.

Műsor.

Szerdán: Bibliás asszony. Szombaton: Bibliás asszony.
Csütörtökön: Hajnali harangszó. Vasárnap: d. u. Diákasszony.
Pénteken: A baba. Este: Hajnali harangszó.

Vígshírház.

Gavaut Minard és társa.

Bobozat 3 felvonásban. Irta: Edmond Gondinet. Fordította: Mihály József.

Személyek:

Gavaut	Szathmáry	Térence	Tarolczai
Minard	Balassa	Elvire	Matraine B. M.
Théodore	Mogyeri		

Kezdete fél 8 órakor.

Műsor.

Szerdán: Gavaut, Minard és Tsa. Szombaton: Gavaut, Minard és
Csütörtökön: Gavaut, Minard és Tarsa.
Pénteken: Gavaut, Minard és Tarsa.
Vasárnap: d. u. Tribly. Este: Gavaut, Minard és Tarsa.

Magyar Színház.

A Gyurkovics lányok

Először 4 szakaszban. Irta: Herceg Ferenc (Rendező: Vidor D.)
I. szakasz: Katinka. — II. szakasz: Sári. III. szakasz: Ella.
IV. szakasz: Mici.

Személyek:

Gyurkovicsné	Sz. Szilassy K.	Horkay Feri	Ráthonyi Akos
Radványi	Molnár L.	Keuday Tóni	Odry Zsuzs
Gida	Rózsashegyi K.	Janko	Kardó
Ella	Bilkei Irén	Katinka	Rózsa Lili
Mici	Raskai Emilia	Sári	Aranyossy J.

Kezdete fél 8 órakor.

Műsor.

Szerdán: A Gyurkovics lányok. Szombaton: A Gyurkovics lányok
Csütörtökön: A Gesák. Vasárnap: d. u. A Dolon. Este
Pénteken: A Gyurkovics lányok. Aranylakodalm.

Helvetia-kávészárazó

Andrássy-ut 35.

A főváros legdiszesebb és legizlesebben berendezett kávéháza,
SCHVARTZ BÉLA
tulajdonos 366

Hotel MILLENIUM szálloda

Budapest, VIII., Csokonai-utca 10/a.

AN éjszinház és teaházalakkal minden mindkét vasúti állomásról 6 pernyire, világhírű kávéházak, napi szobák 1 főtől és havi szobák 18 főtől, mindenkor ki-zenével és kávéházzal. Városi telefonfürdőszobák, elegáns rendezve kávéház. Számos látogatást tisztelettel kér.
Reich József, szállodatulajdonos.
Elegáns kávéház és buffet.

NEW-YORK kávéház

A m. kir. honvédeknek hangversenye a karmester vezetésével mellett 348
Kezdete 8 órakor. Szabad bemenet

Millenium-kávéház Andrássy-ut 54.

a 37-ik Sárközy Bandi

világhírű solista teljes zenekarával hangversenyez.

4 rétü gallérok

divatos formákban, melyekből egész tuozat nincs raktáron.

darabonként 9 krért

adatnak el délelőtt 9 órától este 7-ig.

Kossuth Lajos-u. és Granátos-u. sarkán

Dreher palota

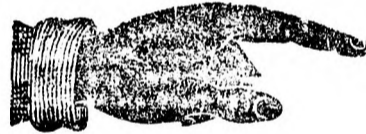
Hollay Miklós utódánál

KERTÉSZ PÁL-nál

Minden órajavítás 80 kr.

351 3 évi jótállás mellett.
MUNK BÉLA órás, Kerepesi-ut 45. szám.

Makulatura

papír

kapható

Bővebbet e lap kiadó-hivatalában.

Kávémanzsin Budapest.

KÁVÉ

elvámlva, költségmentesen házhoz szállítva.

Kitűnő minőség	4 1/2 kg. Kuba kávé	8.50	Bámulatos olcsóság
	4 1/2 kg. Mokka kávé	6.50	
	4 1/2 kg. Java kávé	6.50	
	4 1/2 kg. Gyöngy kávé	6.80	
	4 1/2 kg. Poroziko kávé	6.80	
	4 1/2 kg. Országos tea	1.00	
	4 1/2 kg. Termékek tea	0.95	

Postán utatvali és vágy szolgálatára a küldésével a pontosságot és a legbármintve.

Egyes fajokat vegyesen is küld: 355
BELLAK ISTVÁN kávé- és tea-üzleteltető.
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4. sz.
355 TELEFON 61-75

Kizárólagos szállítók Budapestről.

Biztos fizetéssel felvételnek

utcai foglalkozásra Budapestben lakó férfiak, asszonyok és 15 éven felüli fiúk és leányok.

Olcsó valódi

arany ezüst-nemű be- vásárlási forrás

14 karátos arany jeggyűrűk 4 forinttól feljebb; pontosan szabályozott zsebórák 5 forinttól 14 karátos aranyórák 15 forinttól valamint 13 próbás új ezüst tárgyak 6 krajczárjával grammját szállít

Lukács M. Márton

ékszer- és órás czég

Budapest, IV., Váci-utca 4.

a zsidó-utczával szemközt.

Vidékre árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Hirdetéseket felvesz

a kiadóhivatal

Budapest, V., Honvéd-utca 4.

Bárány Dezső

mű-hangszer készítő

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 57.

(Luther udvar.) 365

Vonós hangszerek és vonók különleges készítője.
Dusan felszerelt raktára mindennemű vonós fuvó és ütő hangszerek valamint azok kellekeinek.
Iskolai és hangverseny hegedők 3 főtől 1000 forintig.
Saját készítményű hegedők. Legjobb oiasz és német hangverseny hurok.
Árjegyzék díjmentesen.

Az „Első Magyar Iparbank”

részvényesek

1899. évi február hó 19-én délelőtt 10 órakor

az intézet helyiségében

(Deák Ferenc-utca 5. szám)

tartandó

évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

NAPIREND:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. Mérleg és zárszámadás előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével
3. A mérleg megállapítása és a nyereség felosztása feletti határozat.
4. Egy igazgatósági és tizennégy választmányi tag megválasztása.

Azon t. cz. részvényes urak, kik ezen közgyűlésen résztvenni szándékoznak, sziveskedjenek részvényeiket az alapszabályok 121. §-a) értelmében a folyó évi február hó 16-ik napjáig bezárólag d. e. 9-12 óráig az igazgatóságnál letenni.
Kelt Budapest, 1899. február hó 4-én.

Az igazgatóság.

*) 121. §. A rendes közgyűlés összehívása annak megtartása előtt két héttel a magyar hivatalos lap után eszközölteik. — Minden részvényes, ki a közgyűlésen részt akar venni, a közgyűlés előtt három napnál nevére írt részvényeit az igazgatóságnál letenni tartozik.